

## **Консультація для батьків** **«Роль батьків у розвитку мовлення дитини»**

Мабуть, кожну родину, де росте малюк, непокоїть питання: як забезпечити повноцінний розвиток дитини в дошкільному віці в цілому та мовленнєвий розвиток зокрема.

Мовленнєве виховання дитини починається в ранньому віці. Навички правильної мови, як і всі хороші навички, набуваються в сім'ї. Все те, що роблять батьки для загального та мовленнєвого розвитку своєї дитини не забутне для самої дитини. Розвиток мовлення дитини, що закладене у сім'ї, розвиток в ній художніх смаків, має велике значення для подальшого життя. Сім'я може і повинна допомагати ЗДО, а потім і школі в справі виховання культури рідної мови.

Мова будь-якої людини збагачується і вдосконалюється впродовж всього життя. А найважливішим періодом її розвитку є період дитинства, коли відбувається інтенсивне освоєння засобів мови, форм і функцій мови, письма і читання, культури мовлення.

Мовленню потрібно вчити перш за все шляхом прикладу. Чує дитина правильне мовлення, чітко і ясно сприймає його, мало-помалу добрі навички набувають могутню силу звички. Якщо вухо дитини сприймає який-небудь неправильний діалект, те чи інше неправильно вимовлене слово і також непомітне останнє стає його другою звичкою.

З вадами мовлення важко боротися як педагогам, так і самій дитині. Тому важливо, що і в якому стані сприйме слух дитини в найбільш сприятливі роки його життя. В цей час закладається фундамент, на якому пізніше будується все його мовлення. Це повинні пам'ятати батьки і всі ті, хто оточує дитину.

Вся увага та старання батьків повинні бути направлені на те, щоб діти чули мову правильну, чітку і логічно послідовну, без помилок та вад.

Ніяке сюсюкання, підробка під лепет дітей, не припускається. Розмовляти з дітьми потрібно звичайною, правильною мовою, але мовою простою і, головне, розмовляти повільно, чітко і голосно. Мова дорослого повинна бути доброзичлива, м'яка, лагідна, емоційна й виразна, звучати плавно, мелодійно.

Не допускати у спілкуванні з дітьми спотвореної вимови слів, вимовляти завжди слова правильно, як за звуковим складом, так і за формою. Треба прислухатися, чи правильно звучить запитання дитини, а потім на нього відповісти. У розмові з дітьми батьки повинні враховувати рівень їх мови, але разом з тим його власна мова повинна бути більш досконалою: різноманітною за побудовою речения, багатою за словником, виразною за інтонацією. Спонукаючи дитину до запитань, розвивається її пізнавальна активність, забезпечується повноцінний розвиток дитини. Супроводжуйте свої дії словами! Озвучуйте будь-яку ситуацію, але лише якщо Ви бачите, що дитина чує і бачить Вас. Не говоріть в порожнечу, дивіться малюку в очі. Це особливо важливо, якщо Ваш нащадок надмірно активний і постійно рухається. Завжди підтримуйте

прагнення дитини до спілкування, вислуховуйте її уважно, не обривайте. Відповідайте на всі питання.

Поважайте дитину! У ті моменти, коли малюк говорить, вимикайте гучну музику, дайте йому можливість чути себе і Вас.

Не допускайте у дітей швидкого мовлення. Некваплива, правильна, чітка вимова запобігає дефектам мовлення. У навченні і розвитку мови дітей створюйте ігрові ситуації.

Саме тому, більш всього можуть дати своїм дітям в їх дошкільний період саме батьки. Систематизувати хороші навички в справі розвитку мовлення дітей звичайний обов'язок самої матері.

Потрібна цілеспрямована послідовна робота з розвитку усного мовлення дитини з використанням народної творчості, звичаїв, традицій, визначених природних та історичних особливостей свого краю. Щоб заняття були ефективними, а малюк отримував від них задоволення, вони завжди мають бути цікавими, веселими і обов'язково відповідати віку малюка.

Якщо б батьки в певній мірі розуміли, яке величезне значення для духовного та всеобщого розвитку дітей має обдумане, відповідно їх інтересам словесне спілкування з ними, вони знаходили б більше часу для занять зі своїми дітьми.

Від простої зрозумілої пісні, казки, образно і захоплююче розказаної дінебудь на дивані, який вміщує і матір, і дітей, виразно прочитаного вірша чи оповідання за столом, біля якого зібралася вся сім'я, душа дитини роззвіла б і набула хорошого враження добра і краси, яке залишає в ній незабутні сліди.

Яке б було щастя для окремої дитини і для культури народу, якби батьки зрозуміли, що мова є головним предметом в справі виховання, зрозуміли б значення особливої ролі і відповідальності в справі розвитку мовлення підростаючого покоління. Знімаючи з себе відповідальність, передаючи її навчальним закладам, вони наносять своїм дітям величезну шкоду.

Сім'я є тією аrenoю, серед якої формується і розвивається розум дитини, його смаки і інтереси, а це все є фундаментом правильної, літературної усної та писемної мови. Саме у сім'ї складається те чи інше відношення до літератури. Домашні сімейні читання, розповіді в сімейному колі, живі бесіди дітей з батьками та близькими людьми дають направлення літературному розвитку дітей, а також розвитку їх мовлення.

Бажано мати в сім'ї хоча б невеличку дитячу бібліотеку. Привчаючи дитину бережно ставитися до своїх перших книжок, буде закладено прагнення зберегти їх, як найкращих друзів, на все життя.

В сім'ї, де високо цінується знання рідної мови в повсякденному житті, де приділяється увага вивченню рідної літератури, де можна чути художнє слово, розвивається мовлення чітке, образне, літературне, де підтримується навіть невеличка зацікавленість літературних знань, мовлення дитини не може не розвиватися правильно і всебічно, не можуть не сформуватися здорові навички і смаки.

Опанування дітьми дошкільного віку правильного мовлення створить надійне підґрунтя для їхнього успішного шкільного навчання.